

PROSESSIKIRJOITTAMISEN ESIMERKKI

IDEA Tyttö löytää aarteen.

SUUNNITELMA

AIHIO Sanni meni metsään ja löysi vanhan arkun. Siellä oli koruja. Sanni otti yhden korun mukaan ja lähti kotiin näyttämään sitä äidille. Äiti ihmetteli mistä koru oli peräisin.

1. VERTAISPALAUTE Hyvä idea. Kuvaile enemmän. Kerro lisää Sannista ja missä se on? Miksi Sanni menee metsään? Miltä se arkku näyttää? Mistä se löytyy?

TOINEN VERSIO SANNI LÖYTÄÄ AARTEEN

Sanni oli 9-vuotias tyttö, joka rakasti seikkailuja. Eräänä päivänä hän lähti metsään tutkimaan uusia paikkoja. Hän juoksenteli metsässä ja ihasteli kaikkia kauniita kukkia ja puita. Yhtäkkiä Sanni huomasi jotain kiiltävää maassa. Hän meni lähemmäs ja huomasi, että se oli vanha, ruostunut arkku. Sanni ihmetteli mitä siellä voisi olla, joten hän alkoi kaivaa arkun ympäriltä multaa, jotta saisi sen auki. Lopulta arkku aukesi ja sisältä paljastui kaunis kultainen kaulakoru ja kasa kiiltäviä kiviä. Sanni hämmästyi, hän ei ollut koskaan nähnyt mitään niin kaunista. Hän päätti laittaa kaulakorun kaulaansa ja lähti juoksemaan kotiin näyttääkseen sen äidilleen. Äiti ihasteli kaulakorua ja kysyi, mistä Sanni sen oli löytänyt. Sanni kertoi metsästä ja aarteesta. Äiti pyysi Sannista näyttämään missä aarre oli ollut, joten he lähtivät yhdessä metsään. Kun he tulivat paikalle, arkku oli kadonnut.

2. VERTAISPALAUTE Tosi hyvin kuvailtu alkua. Osaat tosi hyvin kirjoittaa oikein! Millainen se koru on? Miksi Sanni otti juuri sen korun? Korujen alta voisi löytyä vielä jotain tai arkku onkin kadonnut? Kappalejako helpottaisi lukemista.

KOLMAS VERSIO SANNI LÖYTÄÄ AARTEEN

Sanni oli 9-vuotias tyttö, joka rakasti seikkailuja. Eräänä päivänä hän lähti metsään tutkimaan uusia paikkoja. Hän juoksenteli metsässä ja ihasteli kaikkia kauniita kukkia ja puita. Oli satanut monta päivää ja joentörmässä maa oli sortunut puun juurelta. Paljastuneen puunjuuren alla Sanni huomasi jotain kiiltävää. Hän meni lähemmäs ja huomasi, että juuren alta pilkisti jotain, joka näytti vanhalta arkulta. Sanni alkoi kaivaa arkun ympäriltä, mutta maa oli kivistä, eikä se onnistunut käsin. Hän otti avukseen oksan, jolla oli helpompi kaivaa ja lopulta arkun kansi oli kokonaan esillä.

Kädet jännityksestä täristen hän väänsi kannen auki ja sisältä paljastui kaunis kultainen kaulakoru ja kasa kiiltäviä kiviä. Sanni hämmästyi, sillä hän ei ollut koskaan nähnyt mitään niin kaunista. Kaulakorussa oli sydämen muotoinen kivi, melkein samanlainen kuin mummillä siinä vanhassa valokuvassa olohuoneen pöydällä. Sanni päätti laittaa kaulakorun kaulaansa ja lähti juoksemaan kotiin näyttääkseen sen äidilleen.

Äiti oli ollut jo huolissaan, mutta Sannin nähdessään hänen ilmeensä muuttui. Hän ihmetteli kaulakorua ja kysyi, mistä Sanni sen oli löytänyt. Sanni kertoi metsästä ja arkusta. Äiti pyysi Sannia näyttämään arkkua hänellekin, joten he lähtivät yhdessä metsään. Kun he tulivat paikalle, arkku oli kadonnut. Joen törmä oli sortunut lisää ja arkku oli vierinyt joen virran vietäväksi. Äiti mietti hetken, alkoi hymyillä ja sanoi, ettei sillä niin väliä, sillä Sanni oli löytänyt todellisen aarteen. Isoäidin kauan sitten kadonneen korun ja rakkaan muiston mummita. Äiti lupasi kertoa siitä lisää, kun he pääsisivät kotiin.